

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 68: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Tilskud til hoftebeskyttere).

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.
(Fremsat 21/4 98).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det forslag, vi skal behandle her, drejer sig om muligheden for at få tilskud til de såkaldte hoftebeskyttere, som kan forebygge de hoftebrud, der følger af knogleskørhed.

Når jeg her på regeringens vegne vil afvise lovforslaget, er det ikke udtryk for, at jeg er uenig i, at det er godt at forebygge følgerne af faldulykker. Men det er et spørgsmål om, hvor bred en gruppe der skal gives økonomisk støtte til, og om, hvorvidt det er et spørgsmål, der skal løses i den sociale lovgivning.

Det er traditionelt sådan, når vi snakker sygdomsforebyggelse, at det er et anliggende for Sundhedsministeriet, hvor anden form for social forebyggelse er et anliggende for Socialministeriet. Der, hvor Socialministeriet kommer ind i billedet, når det drejer sig om sådan noget som hjælpemidler, er, når det gælder hjælpemidler, som afhjælper en nedsat bevægelsesfrihed eller gener som følge af et handicap, men altså ikke, når det gælder hjælpemidler til egentlig forebyggelse. Når det er sådan, hænger det bl.a. sammen med, at det kan være meget svært at afgrænse, hvad der egentlig er forebyggelse, og som derfor skal have støtte. Her er det altså sådan, at i det omfang man overhove-

det giver den form for støtte, så ligger den i Sundhedsministeriets regi.

Nu er det sådan, at der er nedsat en arbejdsgruppe i Sundhedsministeriet, der lige præcis skal se på de forskellige måder, hvorpå man kan forebygge knogleskørhed og de ulykker, gener eller skader, der kan komme som følge af knogleskørhed. Jeg har fået oplyst, at arbejdsgruppens rapport forventes færdig i løbet af uge 24 – det skulle jo så være næste uge – og jeg mener på den baggrund, at den helhedsorienterede indsats, der er behov for på området her, må bygge på den rapport fra arbejdsgruppen.

Det forventes, at arbejdsgruppen kommer med en række anbefalinger til generelle tiltag, der kan iværksættes for at forebygge konsekvenserne af knogleskørhed. Og det fremgik også af arbejdsgruppens kommissorium, at man også skulle se på de økonomiske konsekvenser af de forskellige forslag, der bliver stillet. Jeg mener derfor, at vi skal afvente, at Sundhedsministeriet på baggrund af rapportens anbefalinger og vurderingerne af de samfundsøkonomiske konsekvenser kommer med en samlet overvejelse om initiativer til forebyggelse på det her område, for det var jo lige præcis det, der var arbejdsgruppens kommissorium, nemlig en indstilling til Sundhedsministeriet.

På den baggrund vil jeg afvise forslaget her og afvente et udspil fra Sundhedsministeriet på baggrund af den rapport, der vil foreligge om en uges tid.

Grete Schødt (S):

For anden gang ønsker Fremskridtspartiet, at vi her i Folketinget skal lovgive om, at kommunerne skal yde økonomisk støtte til køb af hoftebeskyttere til personer med knoglesvækkelse.

Jeg er ikke uenig med Fremskridtspartiet i, at nogle ældre kunne undgå en operation efter et fald direkte på en hofte, hvis de havde haft et par bukser på med hoftebeskyttere i. Vi kan heller ikke blive uenige om, at disse hoftebeskyttere kan karakteriseres som et forebyggende hjælpemiddel, men at vi i sociallovgivningen skal give tilskud til indkøb af disse bukser, finder jeg helt forkert. Jeg er af den opfattelse, at sygdom og forebyggelse af knogleskørhed hører hjemme i sundhedsministerens sektor.

Jeg er stadig væk af den opfattelse, at hvis alle ældre mennesker med knogleskørhed gratis skal have pengene med ned på apoteket eller hos Matas for at indkøbe et par bukser med